

[NAMIECIK *sb m*

W a wahania; e prawdopodobnie jasne.

sg N namiecik. ◇ A namięcik.

Sł stp, Cn brak.

Dem. od „namiot” ‘zasłona okalająca łożę, baldachim’; conopeum Vulg: y vderzyłá dwá kroć w lfyię iego/ y wćięłá mu głowę/ á zdiąwłzy z flupow namięćik/ zwáliłá ciáło iego bes głowy. Leop Iudith 13/10; oto y namieczik [!] ie⁸⁰ zá ktorym leżał w piałńtwie swoim Leop Iudith 13/19 (Linde).

*Cf **NAMIOTEK***

FP